

Havn er ikke nogen Statshavn. I den findes en Orlogshavn, men som Helhed danner Kjøbenhavn's Havn et juridisk Subjekt selv, og den Del af Kjøbenhavns Havn, som her er Tale om, vedkommer aldeles ikke Staten. Men selv om det var Tilfældet, at det var en Statshavn, vilde det, som her er slet, ikke derfor være tilladeligt, thi at disponere over Midlerne til Statspiemed er jo heller ikke tilladeligt uden Bevilling, saa det forandrer jo ikke Sagen. Fra hvilket Synspunkt man end betragter det, enten fra det rigtige Synspunkt eller fra det urigtige, som det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds gjorde gjældende, vilde det være lige uberettiget at anvende disse Midler uden Bevilling. — Efter at Diskussionen nu væsentlig har begyndt at dreie sig om dette Spørgsmaal, som jo unegtelig ogsaa er Hovedspørgsmaalet i Lillægssbevillingsloven, skal jeg ikke gaa nærmere ind paa nogle af de andre Spørgsmaal. Jeg skal kun tillade mig med Hensyn til Østersøspørgsmaalet at fremhæve en Bemærkning, som fremkom fra den meget ærede Finantsminister. Han sagde, at Marsagen eller i alt Fald den væsentligste Marsag til, at man havde bibeholdt denne omtalte § 11 i Kontrakten med Østersøforpagterne, var den, at man dengang tænkte paa at anlægge en Bro over Oddefund. Nu tror jeg ikke, at man fra nogen anden Side end fra Regjeringens egen Side har tænkt derpaa, men det er i alt Fald et ganske interessant Bidrag til at oplyse, hvad Projekterne om Thybanen og Lihsted Amts Forbindelse med det øvrige Danmark har kostet Landet. Thi havde denne Marsag ikke været, vilde den omhandlede Paragraf ikke være bleven indsat, i alt Fald vilde det ikke have været sandsynligt, og saa vilde vi nu kunne have sparet den Refusion til Østersøforpagterne, som her er Tale om, thi det maa man ikke tro, at det dengang for 4—5 Aar siden, da Kontrakterne bleve afsluttede, vilde have havt nogen Indflydelse, paa hvor stort et Bud Østersøforpagterne gav, om denne Paragraf var bleven sat ind eller ikke. Den Slags Paragrafer tillægges der kun en meget underordnet Betydning og under gunstige Konjunkturer, som dengang vare tilfede, tillægges der dem omtrent ingen Betydning. — Endnu maa det være mig tilladt med Hensyn til det Forslag, der er stillet af et enkelt æret Medlem af Udvalget, nemlig det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om et Laan til Stokkeby Noer at sige, at saaledes som dette Forslag nu foreligger, agter jeg at stemme for det og maa jeg tilraade at stemme for det. Sidst har det foreligget mer eller mindre under Form af en Gave, i alt Fald tilbø, men saaledes som det nu foreligger, er det et slet og ret Laan til 4 pCt. med 2 pCt. Afdrag, og naar man tager alle de Omstændigheder i Betragtning, som have fundet Sted og ofte ere blevene oplyste

angaende denne Sag, tror jeg, at der i dette Tilfælde er lige saa megen Grund som i mangfoldige andre, hvor vi have givet et saadant rent Laan, til at tilstaa et saadant Laan. Derfor vil jeg stemme for dette Forslag, saaledes som det nu foreligger, medens jeg ikke har været ligesaa tilbøielig til at stemme derfor under de tidligere Former.

N. P. Jensen: Da jeg igaar bad om Ordet, var det dels for at motivere min Stemmeafgivning ved Sagens 2den Behandling dels for at modsigte nogle Udtalelser, der ere blevene fremsatte af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). De bleve fremsatte første Gang ved Sagens 2den Behandling, og dengang blev vel den første Del af disse Udtalelser, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt den meget omtalte Bevilling paa 5,500 Kr. kunde betragtes som en Gjenbevilling eller ikke, godkjendt fra forffjellige Sider. Derimod fandt den anden Udtalelse fra det samme ærede Medlem om, at det nye Batteri vilde blive bygget, enten Pengene bleve bevilgede eller ikke, ingen Tilslutning. Det ærede Medlem fremsatte igaar den samme Betragtning, og det foranledigede mig til at tage Ordet, men jeg tilstaa, at, hvis den høitærede Krigsminister, være sig ved 2den Behandling eller igaar, da han første Gang havde Ordet, havde udtalt det Selvsamme som det, hvormed han sluttede igaar, saa vilde jeg ikke have fundet Anledning til at tage Ordet, og jeg skulde da ikke have spildt Thingets Tid med at komme ind paa Sagens Realitet, thi den maatte jeg have betragtet som afgjort. Jeg vilde da være nøjedes med at motivere min Stemmegivning; men jeg troede, dengang jeg tog Ordet, at Afstemningen her vilde faae Indflydelse paa, hvorvidt Batteriet skal bygges særdivt paa det Sted, hvor det nu bygges. Jeg udtalte mig da overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), selvsølgelig paa en saadan Maade, at der ikke var noget som helst Personligt i min Udtalelse, hvortil der heller ingen Anledning var, thi jeg forstaa fuldt vel, at efter det Standpunkt, hvorpaa det ærede Medlem staa, at, naar vi ikke bevilge de 5,500 Kr., bliver Batteriet ligesuldt bygget, er der Intet for ham at undersøge og Intet at søge Oplysninger om, da Sagen saa er afgjort og ferdig. De øvrige Bemærkninger, jeg fremsatte igaar, havde til Hensigt, saa godt jeg formaaede det, at give en ganske rolig og subjektiv Fremstilling af min Opfattelse af Forholdet. Jeg talte ikke for at fange Sjæle, og jeg kan ikke forlange, at min Opfattelse skal have objektiv Gyldighed for det høie Thing; men jeg tror, at det maa være erkjendt, at min Udtalelse ikke indeholdt noget Angreb, direkte eller indirekte, paa Noget eller Noget, men at jeg kun fremsatte en bestemt Udtalelse om, hvad der bevilgede mig til at indtage et bestemt Standpunkt